

عنوان مقاله:

حفاظت از محیط زیست در برابر توسعه ی گردشگری ناپایدار (مطالعه ی موردی: منطقه ی دربند تهران)

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی و توسعه گردشگری، دوره 3، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

سید محمد شبیری - دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

در این پژوهش نقش خودکارآمدی و حمایت اجتماعی در رفتارهای محیط‌زیستی ساکنان بومی دربند مورد بررسی قرار گرفته است. هدف از این مطالعه، تعیین نقش خودکارآمدی و ابعاد حمایت اجتماعی ساکنان بومی در حفاظت از محیط‌زیست محل سکونتشان در قبال توسعه ی بی برنامه ی گردشگری منطقه ی دربند است. فرضیه ی تحقیق از این قرار است که (حمایت اجتماعی ساکنان بومی در ارتباط مستقیم با حفاظت محیط‌زیست در توسعه ی گردشگری است) در این پژوهش ۸۰ نفر (۶۰مرد، ۲۰زن) از ساکنان بومی حضور داشتند. پس از نمونه گیری توضیحات مورد نیاز شرکت کنندگان ارائه گردید و پس از آن پرسش نامه به صورت حضوری در اختیارشان قرار گرفت. ابزار این پژوهش شامل مقیاس خودکارآمدی (GSS) و مقیاس حمایت اجتماعی (MSPSS) و پرسش نامه ی خودساخته ی حفاظت از محیط‌زیست بود. نتایج حاصل از این پژوهش نشان دهنده ی این مسئله است که بین خودکارآمدی و رفتارهای زیست‌محیطی رابطه ی مثبت و معنادار وجود دارد ($P < 0.05$) علاوه بر این، در هنگام گسترش بی برنامه ی گردشگری دسترسی به حمایت اجتماعی ($P < 0.01$) با تخریب محیط‌زیست رابطه ی معکوس و معنادار دارد. به نظر می رسد که رضایت‌مندی از حمایت اجتماعی به‌خاطر تاثیر مستقیمی که بر روی انسان دارد، ازگسترش رفتارهای نامناسب محیط‌زیستی پیشگیری می نماید. پژوهش حاضر می‌تواند زمینه ساز انجام پژوهش هایی در زمینه همگام سازی رشد و توسعه ی گردشگری هم‌سو با حفاظت از محیط‌زیست در مسیر حمایت‌های اجتماعی باشد.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، حمایت اجتماعی، توسعه ی گردشگری، حفاظت محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1617937>

